

שלומי ללוש

ונפל אור

אוצר: אבי איפרגן

לזכרו של אבי אנדרה לולש ז"ל

**שלומי לולש
גמל אור**
מחאהן בר-דוד לאמננות
מרץ 2020

אוצר

אבי איפרמן, אוצר וראשי לאמננות ומנהל
במחאהן ע"ש טובה ומשה בר-דוד, קיבוץ בר-עם

צוות מחאהן בר-דוד

יעריה ויקסלבאום, מנהלת אדמיניסטרציה, מפיקת ראשית
ושומרת אוסף המוזאון
מיל קלימנין, מנהלת ארכ' הנער, חינוך והרכבה
אפרת אהן, מדריכת בכירה ואחרואית על פרסים במדיה

קטלוג

כותבים בקטלוג: פרומ' משה יצחקי, ד"ר אלה קריגר
עיצוב גרפי: סטודיו פנינה – משה קקון
ערוכים /শন্তোষ: ענת הרש גוטס, אדם וויס
צלום: דורון מילר
סרקה: סטודיו שוקי קוֹק
הדפסה: פוטוס קיבוץ בר-עם

על הרכיכה: דזקן עצמי עם אבני שיש ודולות,
שמן על בר, 2019, 105/160,

ביצוע

משרד התרבות והספורט
מר דובי שיף

התערוכה "ונפל אור" של שלומי ללוש הינה תערוכה מיחילית ראשונה לאמן בראשית דרכו האמנית המבטייה. ללוש מעיד ב"ונפל אור", קין או רוך פרטנרים ובגנו שמתפרק לתכניות מולטי שטחיות בהבניה חזיר שלו. בציור נשען על צילום והתבוננות. התכניות המושגיות עליהם נבנה הצייר, הן סוגיות של זהות, מקומם, אروس ומותה. נשים אליהם בחנים ומטפלים בשפטו הבירית של ללוש. השיטה ביחס למקומות להווים עבר בשעריו והבדרש והאגדה מתקרפת המשנה התלמוד, וחולפים על פני המתויה היזונית. המקם אותו הוא מבסה לצייר, הוא נס יולדתו וגורייה הנופים של בית-שאן, הרי הגלעד והבלגים בירון והרי הגלבוע התיאטרון הרומי סביבתי. אלה האתרים שמשמשים את קרטיסטביה: "דרם לעצמו", שם היא ממחה את הורות ננסות מתוכנו, ולזרות הוו פנטס רבתה. הור בצייריו של ללוש יכול להתגנש כבוחן או כספוק לנו קריאה וחואלית של מדרש ואגהה צייר "לטמא" חושף שאלות של מגדר ופמיניזם

¹ דוליה קרייסטביה, מוגדיי ההווים בערבה בת זמננו, בرسמה מכלול מרשימים של כתבים בתחוםים שונים, החל בסמיוטיקה, ביקורת הספרות, בסינאולוגיה, פילוסופיה, פוליטיקה ותיאלוגיה, ולה בוחנים ספר-אויסוביוגריים. קרייסטביה היא בروفסור לבלשנות באוניברסיטת ביר, ובסינאולוגית.

